

4. Återvinning: Vid tillverkningen av rostfritt stål används omkring 80 % skrot och produkten kan återanvändas till 100 %.
5. Miljöhänsyn: Rostfria produkter innebär inget miljöproblem.
6. Tillverkning: Det föreligger inga problem att tillverka euro-mynten (omkring 300 000 ton).

Vilka initiativ och motiv har hittills inskränkt valet till mynt som skall framställas av koppar eller kopparlegeringar och helt uteslutit rostfritt stål, som är en typiskt europeisk produkt (44 % av världsproduktionen)?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-2596/97 och E-2650/97**

(10 november 1997)

Den 5 juni 1997 förelade kommissionen rådet ett formellt förslag till rådets förordning om valörerna och de tekniska specifikationerna för euromynt.

I detta förslag godkänns i huvudsak de tekniska inslag som har föreslagits av medlemsstaternas myntverksdirektörer vilka rådet tidigare hade givit i uppdrag att granska och utarbeta ett heltäckande förslag för ett enhetligt europeiskt myntsystem. När det gäller de material som skall användas för tillverkningen av euromynt grundar sig myntverksdirektörernas granskning bland annat på de senaste tekniska rönen om ekonomi och folkhälsa.

Vid sitt möte den 7 juli 1997 uttryckte rådet politisk enighet om detta förslag från kommissionen med förbehåll för de eventuella senare ändringar som rådet godkänner efter granskning av Europaparlamentets ändringsförslag vid den första och/eller andra behandlingen. Det skall betonas, å ena sidan, att detta förslag som är grundat på artikel 105a i EG-fördraget är underställt samarbetsförfarandet med Europaparlamentet och, å andra sidan, att förordningen i fråga kan antas formellt av rådet först efter det att de medlemsstater som antar euron som gemensam valuta blir kända.

Rådet har under tiden samrått med Europaparlamentet om detta förslag vid en första behandling och avvaktar nu dess yttrande.

(98/C 102/99)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-2597/97
från David Hallam (PSE) till kommissionen**

(1 september 1997)

Ämne: Nickelhalten i Euromynten

Referens: Förslag till rådets förordning KOM(97) 0247 slutlig 1, punkt 4, val av metall

1. Vilka bevis finns det som kopplar samman nickel i mynt med
 - a) att handeksem uppstår eller
 - b) att handeksem kvarstår?
2. Om det finns några bevis, hur många européer har
 - a) fått handeksem av nickel i mynt eller
 - b) har ständig handeksem till följd av nickel i mynt?

Om det finns statistiska uppgifter som svar på den andra frågan undrar jag om de har härletts från en mall? Om så är fallet finns det någon dokumentation tillgänglig?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar

(6 oktober 1997)

Det är vetenskapligt bevisat att nickel i föremål som kommer i direkt eller långvarig kontakt med huden kan leda till primär känslighet för nickel eller förorsaka hudinflammationer hos personer som redan är nickelöverkänsliga.